MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

DEPARTAMENT POLITYCZNO-EKONOMICZNY

WYDZIAŁ PRASOWY

Nr. 75

Warszawa 2 kwietnia 1928 r.

Przegląd Prasy Z.S.R.R. i emigracji rosyjskiej

TREŚĆ:

PRZEGLAD PRASY Z S.R.R. I EMIGRACJI ROSYJSKIEJ.

Nr.75. Warszawa, dnia 2 kwietnia 1928 r.

1. POLITYKA ZAGRANICZNA Z.S.R.R. I STOSUNEK DO ZAGADNIEN MIEDZYNAROD.

ROKOWANIA W KRÓLEWCU.

IZWIESTJA 30.III. W art.wst."Spotkanie w Królewcu" podkreślają niebezpieczeństwo dla pokoju na Wschodzie Europy, jakie stwarza konflikt polsko-Litewski. I dlatego uczestnicy w rokowaniach królewieckich mają bardzo ważne zadanie, w rozwiązaniu którego zainteresowane są nietylko masy pracujące Polski i Litwy. Do pomyślnego rozwiązania tego problemu potrzebna jest dobra wola obu stron, oraz dodatni wpływ czynników postronnych. Inicjatywę w wyborze miejsca i daty rokowań autor przypisuje Woldemarasowi. Według autora, konflikt polsko-litewski stanowi żer dla polskiego szowinizmu i militaryzmu. Za pomyślny wynik rokowań autor czyni odpowiedzialną Polskę, tem bardziej że świat był już świadkiem tego, jak Polska temi lub innemi sposobami narzucała Litwie wygodne dla siebie rozwiązanie konfliktu. Wystarczy przytoczyć najazd Zeligowskiego na Wileńszczyznę.- Rezolucja genewska z 10 grudnia jest rezultatem tego, że ZSRR. i Niemcy nie jednokrotnie poza Ligą Nar. wskazywały na niebezpieczeństwo grożące pokojowi na Wschodzie Europy ze strony konfliktu polsko-litewskiego. Autor zarzuca Lidze Nar. iż podtrzymuje ona agresywność Polski zamiast pracować nad utrwaleniem pokoju; dowodem czego mogą służyć usiłowania Ligi postawienia sporu polsko-litewskiego na sesji marcowej w pozycji wygodnej dla Polski. Pozatem, agresywność polska znajduje poparcie u większości prasy francuskiej, prowadzącej kampanję przeciwko Litwie. Autor, wyliczając trudności, w jakich się Polska znajduje, podkreśla przeciwności wewnętrzne uzewnętrznione przez zwołanie Sejmu; następnie wskazuje na przerwanie rokowań z Niemcami w związku z dekretem granicznym, oraz na zahamowanie się rozwoju dobrych stosunków polsko-sowieckich. Rząd Polski uczyniłby b.rozumny krok, gdyby spróbował ułatwić rokowania w Królewcu; Natomiast, jeżeli Polska dla dogodzenia elementom szowinistycznym starać się będzie dyktować Litwie warunki, to bynajmniej nie przyczyni się do pacyfikacji Europy Wschodniej, w czem zainteresowane są bardzo Niemcy i ZSRR. Oczywiście, że taka sama dobra wola winna być wykazana ze strony delegacji litewskiej.

IZWIESTJA 31.III. Specjalny koresp.Bratin, sprawozdając z rokowań królewieckich, pisze m.in.,iż Woldemaras oświadczył mu przed rozpoczęciem konferencji, że delegacja litewska nie zna do tej pory ani konkretnego programu, ani porządku konferencji. Podobne oświadczenie miał złożyć i min.Zaleski.-

Co się tyczy wyjazdu min.Zaleskiego do Włoch, to miał on oświadczyć, iż pozostanie do końca konferencji. Natomiast w kołach dobrze poinformowanych utrzymują, że min.Zaleski ma opuścić Królewiec we wtorek, to znaczy dn.3 kwietnia. Inicjatywa w każdym bądź razie - jak stwierdza korespondent - znajduje się w ręku delegacji polskiej. W kołach dziennikarskich perspektywy rokowań oceniane jest pesymistycznie.

Na pytanie, dlaczego został wybrany Królewiec, Woldemaras oświadczył, iż wolałby on Neapol, lecz ze względu na konieczność pozostawania w bliskości Kowna nie mógł się nań zdecydować.

Na konferencji ma być postawiona b.ostro kwestja spławu na Niemnie. Delegacja polska będzie nalegała na wypełnienie konwencji kłajpedzkiej, która przewiduje nawiązanie stosunków pocztowo-telegraficzn.

Charakterystycznym rysem nastrojów, jakie powstały dokoła konferencji, jest pogłoska, że min.Zaleski zamówił pokój w Wenecji na 4-go kwietnia. Na zapytanie korespondenta, jaki charakter miała półgodzinna wizyta min.Zaleskiego u Woldemarasa, otrzymał odpowiedź, że miała ona charakter protokólarny. Żadne kwestje zasadnicze nie były poruszane. Rewizyta min.Zaleskiego przez Woldemarasa trwała zaledwie kilka minut. Woldemaras potwierdził, że wizyta miała charakter protokólarny. Delegacja polska proponowała, by językiem obrad były języki polski i litewski. Obrady mają toczyć się jednak w języku francuskim.

Woldemaras oświadczył, że Litwa może się zgodzić na wznowienie stosunków pocztowych pomiędzy Kownem i Warszawą, lecz nigdy między Wilnem i Kownem, ponieważ Wilno jest częścią terytorjum litewskiego. „Korespondencję z Wileńszczyzny uważamy za wewnętrzną. Analogicznie przedstawia się sprawa z paszportami i t.p." -oświadczył Woldemaras. Na zapytanie, czy delegacja litewska podniesie kwestję Wilna, Woldemaras odpowiedział, że stosownie do rezolucji genewskiej obie strony nie powinny poruszać spraw, co do których istnieją djametralnie przeciwne punkty widzenia. Nie wyklucza to jednak deklarowania swoich poglądów. Według wszelkiego prawdopodobieństwa- pisze koresp. - delegacja litewska zamierza postawić żądanie odszkodowania za straty materjalne, spowodowane akcją Zeligowskiego, która, jak wiadomo, została uznana za „nielegalną" przez Ligę Nar., jak również, według słów Woldemarasa, i przez rząd polski.

IBIDEM. Korespondentowi Tassa w Kownie Woldemaras oświadczył, że Polska nie wypełniła jeszcze całkowicie zobowiązań włożonych na nią w rezolucji grudniowej przez Ligę Nar.

Koresp.zapytał Woldemarasa, czy oprócz kwestji wysiedlonych z Wileńszczyzny ma jeszcze jakąś inną kwestję na względzie. Woldemaras odpowiedział, że prócz tej istnieje dla niego kwestja utrzymywania przez Polaków dywersyjnych band Pleczkajtisa. "Właśnie dzisiaj - powiedział Woldemaras- otrzymałem wiadomość, że władze polskie żądają wydania ciał dwóch zabitych przy przechodzeniu granicy pleczkajtistów. Żądanie to stwierdza, że chodzi tu nie o żołnierzy regularnej armji polskiej, lecz o członków organizowanych na Wileńszczyźnie band dywersyjnych, skierowanych przeciwko Litwie. Z tego właśnie punktu widzenia żądanie władz polskich ma dla nas b.ważne znaczenie."

Co do wyłonienia jakiegoś mieszanego organu, któryby po zakończeniu rokowań do czasu ich wznowienia zająłby się przygotowaniem i opracowaniem kwestyj wymagających rozwiązania, Woldemaras oznajmił, że będzie to zależało od tego, co przywiezie ze sobą delegacja polska i jaki będzie zakres przedstawionych przez nią spraw."Nie neguję, że skoro zakres spraw zostanie ustalony to opracowaniem ich będzie mógł zająć się wspomniany organ" - podkreślił Woldemaras. Co się tyczy odszkodowania za akcję Zeligowskiego, to Woldemaras oświadczył, iż żądanie to zostało włączone przez delegację litewską do programu rokowań.

W sprawie stosunku Wielkich Mocarstw do sporu polsko-litewskiego Woldemaras oznajmił, że mocarstwa wystąpiły w tej sprawie, nie jako takie, lecz jako członkowie Ligi Nar., instytucji międzynarodowej. Rząd litewski zawczasu nie dopuścił do jakichkolwiek usiłowań wmieszania się poszczególnych mocarstw do sprawy, która nie leży w ich kompetencji. Rokowania królewieckie zależą od delegacji polskiej - powiedział Woldemaras. Na pytanie w jakim nastroju jedzie on do Królewca, zacytował słowa Schillera: "I starzeje się świat i znowu się odmładza, a ludzie wciąż oczekują czegoś lepszego"-

Co się tyczy rokowań handlowych między Litwą a Niemcami, Woldemaras oznajmił, iż rozpoczną się one 16-go kwietnia.-

2. USTRÓJ PAŃSTWOWY I ADMINISTRACYJNY.

OPŁACANIE PRACY CZŁONKÓW KOMITETÓW WYKONAWCZYCH

"IZWIESTJA CIK ZSSR" z dn. 28/III donosi, że zgodnie z uchwałą prezydjum C.K.W. sowietów RSFSR, krajowe, obwodowe, gubernjalne, okręgowe i powiatowe komitety wykonawcze sowietów opłacać powinny z funduszów lokalnych pracę tych członków komitetów wykonawczych, którzy pełnią stałe funkcje w prezydjach tych komitetów. Praca członków komitetów wykonawczych, którzy zajmują stałe płatne posady w instytucjach lub przedsiębiorstwa sowieckich powinna być opłacana przez te instytucje i przedsiębiorstwa. Członkowie komitetów wykonawczych oraz kandydaci na członków tych komitetów, którzy nie pozostają na żadnej płatnej posadzie otrzymywać mają wynagrodzenie z funduszów lokanych w wysokości, wyznaczanej przez te komitety. O ile zaś członkowie komitetów wykonawczych lub kandydaci na tych członków zajmują stałe płatne posady w instytucjach lub przedsiębiorstwach sowieckich, zachowują wynagrodzenie z tych instytucyj i przedsiębiorstw podczas pełnienia obowiązków, związanych z godnością członka komitetu wykonawczego lub kandydata na członka tego komitetu.

3. ŻYCIE PARTYJNE.

UKARANIE OPOZYCJONISTY

"RUL" z dn. 30/III /Berlin, pismo demokratyczne/ donosi, iż rada komisarzy ludowych ZSSR udzieliła dymisji zastępcy prezesa centralnego urzędu statystycznego, byłemu posłowi sowieckiemu w Rzymie Kierżencewowi. Dymisję tą otrzymał Kierżencew wskutek stwierdzenia jego kontaktu z Trockim. Na następcę Kierżencewa mianowano dotychczasowego komisarza ludowego pracy Schmidta.

OPOZYCJA W MIĘDZYNARODÓWCE KOMUNISTYCZNEJ

"WIECZERNIAJA MOSKWA" z dn. 23/III podaje, iż belgijska partja komunistyczna wykluczyła ze swego składu opozycjonistę van Overstratena, byłego sekretarza C.K. tej partji.

ZWOŁANIE SESJI C.K. I C.K.K. PARTJI

"IZWIESTJA CIK ZSSR" z dn. 25/III ogłasza odezwę członka C.K.K. partji Jarosławskiego, który zwiedził zagłębie Donieckie w składzie specjalnej komisji, wyłonionej przez C.K. partji w celu zbadania sytuacji w zagłębiu w związku z wykrytym spiskiem kontr-rewolucyjnym. Jarosławski oświadcza, iż komisja C.K. stwierdziła ogrom szkód, spowodowanych przez zbrodniczą działalność kontr-rewolucyjnych fachowców. Zbrodniarzy należy unieszkodliwić. W dalszym ciągu odezwy podaje Jarosławski do wiadomości robotników zagłębia, iż w pierwszych dniach kwietnia r.b. zwołane będzie w Moskwie zjednoczone plenum C.K. i C.K.K. partji. Plenum to zajmie się omówieniem sytuacji w zagłębiu.

UCHWAŁA ZJEDNOCZONEGO PLENUM C.K. I C.K.K. UKRAINSKIEJ PARTJI KOMUNISTYCZNEJ

"KOMMUNIST" z dn. 21/III /Charków/ ogłasza uchwałę zjednoczonego plenum C.K. i C.K.K. ukraińskiej partji komunistycznej w sprawie wyników "poboru październikowego" członków partji oraz pracy partji w ośrodkach przemysłowych USRR. Uchwała stwierdza, iż sukcesy polityki sowieckiej w zakresie polityki wewnętrznej i zagranicznej, osiągnięte w ciągu ostatnich miesięcy, świadczą niezbicie o wzmocnieniu się sytuacji gospodarczej i politycznej państwa sowieckiego. Wzmocnienie to spowodowało polepszenie się sytuacji klasy robotniczej. Z kolei wywołało to dążenie robotników do wzięcia udziału w pracy partyjnej. Pobór "październikowy" partji, dokonany w chwili szalonego natarcia "trockistów" przeciwko partji, zwiększył jej szeregi o 30 tysięcy osób. Uchwała stwierdza całkowite zadowolenie władz ukraińskiej partji komunistycznej z obecnej sytuacji w partji. W części, poświęconej omówieniu pracy partji w ośrodkach przemysłowych, zwraca uchwała uwagę na konieczność przygotowania kadr technicznych fachowców sowieckich.

4. SPRAWY NARODOWOŚCIOWE.

OPRACOWANIE NOWYCH ALFABETÓW

"WIECZERNIAJA MOSKWA" z dn. 24/III donosi, iż instytut naukowy "Głavnauki" w Moskwie opracował nowe alfabety dla narodowości cygańskiej, ojrackiej i tanu-tuwińskiej.

5. ŻYCIE GOSPODARCZE.

TRUDNOŚCI APROWIZACYJNE W MOSKWIE

"EKONOMICZESKAJA ŻIZN" z dn. 25/III podaje, iż w Moskwie odczuwany jest na rynku brak mydła. Brak ten wytworzony został przez zmniejszenie się produkcji moskiewskich fabryk mydła oraz bezplanowy wywóz części tej produkcji na prowincję. Kierownicy sowieckiego państwowego trustu mydlanego otrzymali surową naganę za posunięcia, które sprzyjały obostrzeniu się sytuacji w tej dziedzinie.

IBIDEM podaje, iż na rynku w Moskwie odczuwany jest brak jaj i masła. Brakxxx jaj zdołają władze zażegnać w najbliższym czasie, co się zaś tyczy braku masła, to zażegnany będzie brak ten po otrzymaniu transportu masła z Syberji.

NOMINACJA P.ERAŁOWA

"TRUD" z dn. 21/III podaje, że rada komisarzy ludowych mianowała p.Erałowa na stanowisko prezesa komisji koncesyjnej ZSRR. Stanowisko to zajmował przed usunięciem go z widowni sowieckiego życia politycznego przywódca opozycji p.Trocki.

SYTUACJA APROWIZACYJNA W ZAGŁĘBIU DONIECKIM

"EKONOMICZESKAJA ŻIZN" z dn. 21/III podaje, iż ludność robotnicza zagłębia Donieckiego odczuwa brak towarów spożywczych, przedewszystkiem kartofli i innych warzyw. Sytuacja trwa od jesieni 1927 roku, kiedy cena puda kartofli ustaliła się na 1 rubel 40 kopiejek. Jako powód wytworzenia się tej sytuacji podaje pismo brak sprawności w działaniu spółdzielni robotniczych oraz trudności komunikacyjne. Aby zażegnać częściowo trudności w roku bieżącym poczynione będą próby organizacji ogrodów warzywnych w pobliżu ośrodków przemysłowych zagłębia.

REORGANIZACJA PRZEMYSŁU RYBNEGO

"ZARIA WOSTOKA" z dn. 18/III /Tyflis/ podaje, iż centralna rada gospodarcza ZSRR /"Ekonomsowiet"/ uznała konieczność reorganizacji przemysłu rybnego w ZSRR. Dotychczasowy podział tego przemysłu według podziału terytorjalnego republik związkowych zostaje skasowany. Kaspijski trust rybny najwyższej rady gospodarstwa krajowego RSFSR oraz Kaspijski trust rybny autonomicznej republiki Kazackiej zostają połączone w jeden centralny państwowy trust rybny na Wołdze i morzu Kaspijskim.

HANDEL ZSRR W LUTYM 1928 ROKU

"EKONOMICZESKAJA ŻIZN" z dn. 22/III ogłasza sprawozdanie komisarjatu ludowego handlu w sprawie handlu wewnętrznego i zewnętrznego ZSRR w lutym r.b.. Sprawozdanie to wskazuje przedewszystkiem na tą okoliczność, iż ludność rolnicza ZSRR uzyskała w lutym r.b. bardzo poważną kwotę gotówki z tytułu wypłat, czynionych przez skarb sowiecki w związku z kampanją zakupów zboża. Według obliczenia komisarjatu ludowego skarbu uzyskała wieś sowiecka w lutym r.b. przeszło 150 miljonów rubli gotówką, o 86% więcej w porównaniu z lutym 1927 roku oraz o 17 miljonów rubli więcej niż w styczniu r.b. Pieniądze te wypłacił skarb sowiecki przeważnie za zboże. Zakupy roślin technicznych obniżyły się w lutym r.b. do minimum. Ogólna sytuacja w dziedzinie zakupów zboża i roślin technicznych przedstawiała się w lutym r.b. pomyślnie z wyjątkiem lnu i tytoniu, których zakupy napotykały na pewne trudności. Dopływ gotówki na wieś nie wpłynął na powiększenie się zapotrzebowania na wytwory przemysłowe na rynku wewnętrznym ZSRR. Zapotrzebowanie to kształtowało się w

lutym r.b. w kierunku stabilizacji, ceny w hurcie i detalu nie wykazały większego wahania. Handel zewnętrzny ZSRR w lutym r.b. wykazał na granicy europejskiej ZSRR obroty, których wartość równała się 104,8 miljonów rubli. W tej sumie 41,9 miljonów rubli stanowiła wartość wywozu z ZSRR oraz 62,9 miljonów rubli - wartość wwozu do ZSRR. Zmniejszenie się wartości eksportu ZSRR oraz deficyt bilansu handlowego na granicy europejskiej spowodowane zostały przez zaniechanie wywozu zboża. Eksport innych artykułów wywozu sowieckiego kształtował się w lutym r.b. pomyślnie: wartość tego eksportu była wyższa od wartości jego w lutym r.ub. o 84%.

6. POLITYKA SOCJALNA I ZAWODOWA.

ZMIANA KODEKSU ROLNEGO USRR
"EKONOMICZESKAJA ŻIZN" z dn. 23/III podaje z Charkowa, że prezydjum C.K.W. sowietów i rada komisarzy ludowych USRR odbyły wspólną naradę z udziałem prezesów okręgowych komitetów wykonawczych sowietów USRR. Narada ta zwołana była dla omówienia projektu zmian w kodeksie rolnym USRR. Uchwalono wprowadzić do kodeksu rolnego ZSRR zmiany, które polegać będą na wprowadzeniu szeregu dodatkowych uprawnień i ułatwień dla gospodarstw kolektywnych i na zastosowaniu szeregu ograniczeń dla gospodarstw "kułackich". Ograniczenia te zatamować mają rozwój gospodarki "kułackiej" na Ukrainie. Nowa ustawa przewidywać będzie przymus wymiany ziemi rolnej w celu połączenia działek członków gospodarstw kolektywnych oraz zabroni bezwzględnie wydzierżawianie ziemi pod jakąkolwiek postacią "kułakom".

8. STOSUNEK EMIGRACJI DO ZSRR.

EMIGRACJA ROSYJSKA A ARMJA CZERWONA
"BORBA ZA ROSSIJU" z dn. 24/III /Paryż, tygodnik aktywistyczny/ ogłosiło list, otrzymany przez gen.Denikina od jednego z b.generałów armji carskiej, należących obecnie do liczby wyższych dowódców sowieckiej armji czerwonej, oraz odpowiedź gen.Denikina na ten list. Autor pierwszego listu omawia stosunek emigracji do byłych wojskowych carskich, którzy znajdowali się lub znajdują się w szeregach armji czerwonej i uznaje, iż stosunek ten był zbyt surowy. Zdaniem autora listu armja czerwona pełni rolę dziejową, broniąc Rosję przed zakusami jej wrogów zewnętrznych. Obecnie wszyscy wojskowi sowieccy, nawet ci, którzy dawniej brali w wojnie domowej udział przeciwko sowietom, pracują dla dobra armji czerwonej i gotowi są do obrony Rosji sowieckiej przed obcemi armjami. Stosunki pomiędzy byłymi wojskowymi armji carskiej a dowódcami i żołnierzami nowej formacji sowieckiej układają się w armji czerwonej dość dobrze, armja ta przedstawia większą wartość bojową, niż to zwykli sądzić emigranci i wywiady państw obcych, które przez dłuższy czas budowały swe poglądy na armję czerwoną na wiadomościach nieścisłych. Autor listu wierzy, iż w przyszłości armja czerwona będzie armją rosyjską, lecz emigranci powinni porzucić marzenia, iż kiedykolwiek wrócą do Rosji jako zwycięzcy: przyszła ~~axx~~ armja rosyjska przyjmie ich do swoich szeregów, lecz tylko jako równi równych. W odpowiedzi na ten list wystosował gen.Denikin list, w którym broni armje "białe" przed zarzutem zdrady ojczyzny, twierdzi, iż armje te spełniły swój obowiązek przed Rosją i nie prześladowały nigdy tych, których los zmusił do pozostawania w szeregach armji czerwonej. Obecnie jednak należy to do przeszłości. Rany, powstałe na ciele Rosji należy goić, różnice poglądów należy łagodzić. Gen.Denikin uznaje, iż polepszając wartość bojową armji czerwonej spełniają wojskowi sowieccy swój pierwszy obowiązek przed Rosją. Z tego płynie jednak drugi obowiązek: armja czerwona obalić powinna władzę komunistyczną. Przyszła armja rosyjska zbudowana będzie na nowych podstawach. W armji tej znajdą miejsce zarówno ci, którzy byli w armjach białych, jak i ci, którzy znajdują się obecnie w armji czerwonej. Ogłoszenie tych listów wywołało na emigracji rosyjskiej wielką sensację i wywołało w prasie emigr.liczne komentarze.

10. NOTATKI I INFORMACJE.

ZJAZD ORGANIZACYJ MOPR

"WIECZERNIAJA MOSKWA" z dn. 23/III podaje, iż obrady wszechsowieckiego zjazdu organizacyj Mopr w Moskwie zostały zakończone przez powzięcie uchwały politycznej, w której zjazd uznaje, iż obowiązkiem wszystkich członków Mopru jest walka "przeciwko faszyzmowi we Włoszech, Polsce i Bułgarji oraz przeciwko uciskowi narodowościowemu w Chinach, Indonezji, Indjach i Polsce". Zjazd ogłosił odezwę do inteligencji i robotników całego świata, wzywając ich do protestów przeciwko ~~faszyzmowi~~ procesowi członków gromady białoruskiej w Polsce.

ZBRODNIA CZŁONKÓW ZWIĄZKU PISARZY SOWIECKICH

"IZWIESTJA CIK ZSSR" z dn. 26/III podaje, iż sekretarz federacji pisarzy sowieckich Altszuller oraz sześciu studentów wyższej państwowej szkoły literackiej w Moskwie zostało aresztowanych pod zarzutem dokonania zbiorowego gwałtu na osobie słuchaczki tej szkoły, członkini związku młodzieży komunistycznej Isłamowej, która popełniła samobójstwo. Ogólne zgromadzenie słuchaczów wyższej szkoły literackiej zwróciło się do władz sowieckich z prośbą o skazanie aresztowanych na karę śmierci.

ARTYKUŁ ULRYCHA

"PRAWDA" z dn. 25/III ogłasza artykuł Ulrycha, prezesa sądu najwyższego ZSRR, w sprawie procesu skazanych na karę śmierci podpalaczy papierni Dubrowskiej oraz spisku w zagłębiu Donieckim. Ulrych stwierdza, iż ostatnio wydarzyły się w ZSRR liczne wypadki pożarów. Śledztwo niejednokrotnie ustaliło, iż powodem pożaru było podpalenie. Śledztwo w sprawie spisku w zagłębiu Donieckim stwierdziło również, iż agenci wywiadów obcych i burżuazji kontrrewolucyjnej korzystają z niedbalstwa administracji sowieckich zakładów przemysłowych dla wykonania swych zbrodniczych zamiarów. Aby te zamiary skutecznie zwalczać należy wytężyć całą czujność proletarjacką, do której wytężenia nawołuje Ulrych społeczeństwo sowieckie.

ARESZTOWANIE MUŁŁY MUSZTECHIDA W TURKIESTANIE

"PRAWDA WOSTOKA" z dn. 21/III /Taszkient/ podaje, że w Aszchabadzie władze sowieckie aresztowały pod zarzutem udziału w propagandzie kontr-rewolucyjnej naczelnego mułłę mahometanów zakaspijskich /"mułłę musztechida"/ Seid-Gusejn-Dżawad-Zadego. Robotnicy mahometańscy w Aszchabadzie zwrócili się do władz sowieckich z prośbą o zwolnienie aresztowanego. Władze stwierdziły jednak, iż podpisy pod tą prośbą zostały złożone pod naciskiem burżuazji tubylczej. Niektórych reprezentantów tej burżuazji aresztowano, wśród robotników zaś przeprowadzono wiece w celu wytłumaczenia im konieczności aresztowania mułły musztechida.

POPULARYZACJA SPORTÓW W ZSRR

"KOMMUNIST" z dn. 24/III /Charków/ ogłasza artykuł w sprawie popularyzacji sportów w ZSRR. Artykuł zaznacza, iż przed rewolucją sporty nie cieszyły się w Rosji żadną popularnością, obecnie rozwinął się wspaniale sport robotniczy. Ponieważ władzy sowieckiej chodzi o zastosowanie praktyczne sportów, omawiany jest obecnie projekt skierowania całej uwagi władz na te rodzaje sportów, które posiadają wartość praktyczną: chodzi tu przedewszystkiem o sport kolarski i narciarski. Obydwa te rodzaje sportów odegrać mogą poważną rolę, jako czynniki rozwoju komunikacyjnego w ZSRR oraz jako czynniki obrony państwa podczas ewentualnego konfliktu zbrojnego.

OBŁAWY NA DZIECI BEZDOMNE

"PROLETARSKA PRAWDA" z dn. 17/III /Kijów/ donosi, iż milicja sowiecka w Charkowie i Kijowie dokonała ostatnio szeregu obław na dzieci bezdomne. Podczas każdej z tych obław zatrzymano po kilkadziesiąt dzieci bezdomnych, aresztując te, które górowały nad masą dzieci bezdomnych i podburzały je na rabunki i napady na przechodniów.